

Karácsony egykor és most

Krisztus születésnapját az Úr életében nem ünnepelték meg. Ilyesmiről nem szól a Szentírás. A születésnapjának a megállapítása körül a keresztények közt évszázados vita folyik, ami ma is tart. A római egyház és a protestáns közösségek december 25-ét fogadták el, ámbar kijelentették, hogy ez a nap mesterségesen kijelölt nap, mivel az Úr születésének a napját nem lehet pontosan meghatározni. A keleti, orthodox egyházak január hatodikán

ünneplik a „karácsonyt”. A nyugati kereszténység egy része szintén a január hatodikát ünnepelte. Az angol-szász világban, Amerikában, a januári ünnepnapot Old-Christmasnak nevezik.

A hitélet szempontjából nem fontos Krisztus születésnapjának az ismerete. Még a születés éve is bizonytalan. A bibliai történelem tudósai 5-6 évvel előre teszik az Úr születését. A fő dolog az, hogy Krisztus a megígért Messiás a földre jött és méltó, hogy a Benne hívők, az üdvözültek nagy serege illően ünnepeljenek egy kijelölt napot az Úr születésének emlékére.

A mai karácsonyi ünneplésen a keresztény közösségek formailag újból eljátszák Krisztus születésének a történetét, kiszínezve úgy, amint fantáziájuk kívánja. Ez az ünneplés messze esik a születés történelmi valóságától.

Ha nincs is pontos adatunk a születés idejéről, a születés körülményéről Lukács Evangéliuma ad ismertetést. Nagy különbséget látunk az evangéliumi közlemény és a mai ünneplés között. Az istálló fanyar bűze, nem hasonlít a fenyőfa illatához, a jószág böge távol áll a mai szép karácsonyi énekektől, a szegényes jászol nem mintaképe a mai díszített jászolnak és az étel, ha volt, nem emlékeztet a karácsonyi gazdag terített asztalra.

Volt azonban akkor valami más, ami most sok helyen hiányzik: az angyali ének, az isteni üzenet, a pásztori hódolat és a meggyőződés öröme. Fizikai díszítés, földi ajándékok helyett mennyei kincsek, mulandó vidámság helyett maradandó öröm, halványan

pislogó gyertyafény helyett mennyei nagy világosság.

A túlságosan szegényes, nem emberhez méltó születési hely alacsonyosságát kiegyensúlyozta a mennyei világ ujjongó öröme. Krisztus születésekor megnyílt az ég és az égiek, akik tudták, hogy Krisztus miért jött a földre, Istentől származó üzenettel kísérték a földre jött Üdvözítőt.

Akkor a születésnap földi szegénységet és mennyei gazdagságot jelentett.

Más a helyzet most. Akkor a születésnapján az angyalok az égi királyt dicsőítették: „Született nektek a Megtartó.” Manapság a napot, a karácsonyt ünnepli sok keresztény. Az előkészületek elárulják, hogy Krisztus a karácsonyfa, az ajándékok, a versmondások és az énekek mögött másodhelyre került az ünneplésben. Ma a földi ajándékok nélkül nincs „boldog karácsony”. Az üzleti világ hamar észrevette ezt a gyakorlatot és boldog örömmel szállítja a mai kellemes ünneplés kellékeit. Ünneplés van, de Krisztusra csak buzgó hívők emlékeznek. Az üzlet lényegesebb részét a vásárlást az ünneplő nép végzi el nagy szorgalommal és áldozattal. Ez a rész annyira igénybe veszi a kereszténynek idejét, erejét és pénzét, hogy Krisztus üdvözlésére már nem marad sem energia, sem idő, sem pénz. Ezért van az, hogy sok amerikai vallásos közösség alkalmazkodik az üzleti világ által diktált rendhez és a legtöbb gyülekezet a családi ünneplés, a karácsonyfagyertyagyújtás, az ajándékcsoomag felbontása és a nagy lakoma miatt nem tarthat

Túrmezei Erzsébet

Karácsonyeste

*Karácsonyeste. Hangulatok szállnak...
fehér hópelyhek... fehér angyalszárnyak...
Szelíd meleggel van szívünk tele.
Aztán — megyünk tovább, sötét lesz újra,
csillag nem ég, utunk hóval befűjja
bús életünknek dermesztő tele.*

*Karácsonyeste... Ó, csak gyermekemlék!
Szívünk kérdezve ver: Emlékezel még?
És éled, újul sok csodás mese.
Aztán megyünk tovább. Reánktipornak
szürkén a gondok, hogy mit hoz a holnap,
és nem kísér már az emléke se.*

*Karácsonyeste. Csoda! Vég és kezdet.
Világosság és élet született meg,
hol halált volt csak, naptalan sötét.
Élet, aki az életét letette,
s szent szeretettel fel magára vette
a megváltásnak emberköntösét.*

*Karácsonyeste! Csoda! Új teremtés!
A kegyelem, az élet megjelent és
kincseivel, lelkem, feléd siet.
Egyedül, árván tovább miért haladnál?
Van Megtartód, akit ha megragadtál,
kegyelem, élet, minden a tied.*

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI

609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ

508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:

**Kulcsár Sándor, Háló Barnabás,
Kish Ernő**

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. ALEXANDER KULCSAR
225 East 80th St., New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Alelnök: MR. ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-7727

Titkár: BARNABAS J. HALO
655 Park Ave., New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:

Elmer Kish
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazg. ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

**Mindenek előtt,
mindenek felett
a lélekmentés az első.
Ez Krisztus parancsa,
ez a mi missziónk.**

ünnepi tiszteletet. Ezért a gyülekezeti karácsonyt december 25-e előtti vasárnapon tartják. Ez már egy harmadik karácsonyi dátumot jelent. Ezt a harmadik dátumot az üzlet határozta meg.

Óhazában a különböző vallásfelekezetek még nem felejtkeztek el a karácsony megünnepléséről s a karácsonyt két napon át tartják. Az is igaz, hogy sok egyháztag részére a karácsony csak arra jó, hogy évenként legalább egyszer elmenjen a templomba.

Krisztus születésnapjának Isten-szerinti megünneplésére a Júdea-mezei pásztorok adják a példát.

A pásztorok valóban elmentek mind Betlehemig. Mi csupán képletesen járunk oda. A pásztorok meggyőződést kerestek és meggyőződésre ju-

tottak. Igazi ünnep az, ha Karácsonykor sok lélek megtalálja a földre jött Megtartót.

A pásztorok, miután meggyőződtek az angyali üzenet valóságáról „elhírdették, ami nekik a gyermek felől mondatott.” (Lukács 2:17) Evangélizáltak, Krisztusról beszéltek, az Üdvözítő érkezését hirdették. A meggyőződést kereső sikeres út után „visszatérének, dicsőítvén Istent.”

A Biblia üzenete a lelki Karácsony megünneplésére ez: Vegyük a fáradságot, menjünk el mindaddig, amíg Krisztust meg nem találjuk. Hirdessük mindenkinek: meggyőződünk arról, hogy Krisztus az Isten Fia, az Üdvözítő a földre jött és örülünk igazi lelki örömmel, olyan örömmel, ami a karácsonyi ünnepek után is tart. **U.**

Üdvözet az óhazai baptista testvéreinknek

Az 1989. esztendőre hálaadással fog emlékezni minden magyar baptista testvérünk bárhol is éljen. Alig egy évvel ezelőtt, mi külföldön élő magyar baptisták nem mertük remélni, hogy óhazai testvéreink előtt megnyílik a szabadság kapuja.

Testvéri levelek, vallásos lapok, újsághírek hozták a jó hírt, hogy az óhazai vallásfelekezetek felszabadultak az istentagadó állam vezetése alól. Ez a vezetés lefelé irányult és most szabad testvéreink ismét felfelé vehetik a fejlődés irányát.

Nem akadt hely

Lukács 2:7

*Nép a nép hátán nyüzsgött Betlehemben,
s hogy jött, Akit évezredek óta vártak,
mily szégyen ez, a vaksággal vert ember
nem adott helyet az Isten Fiának!*

*Ím, legelőször barmok szeme tágul
ámullattal az égi, jövevényre,
s egy vén istálló korhadt jászolából
elégült meg milliók lelki éhe.*

*Nem volt hely! S ma sincs! Lelkiünk tele
van,*

*száz indulat zsiromgó népe lakja,
s Krisztus bolyong, az Isten hontalan!*

*...Feléd vezet ma szent Karácsony napja,
s szennyesszívem szállásnak felajánlom:
fogadd el, Jézus, s légy Uram, Királyom!*

Bódás János

Karácsonyi és újévi üdvözetünkben közölhetjük szeretettel otthoni testvéreinkkel, hogy eddig is naponta imádkoztunk az elnyomás alatt élő testvéreink jobb jövőjéért és fohászkodásunkat ezután is folytatjuk, de most már hálaadással.

Kifejezzük azt az őszinte vágyunkat, hogy az 1990. év hozza meg azt az örömet, hogy világszerte élő baptista testvérek felújíthassák óhazai testvéreinkkel a szorosabb lelki kapcsolatot és felvegyék az együttműködés fonalát. Otthoni testvéreinknek ezután nem kell félniük a szabadföldről élő baptista atyafiakkal való lelki érintkezés és együttműködés miatt.

Adja az Úr, hogy Magyarországon a baptista közösség új erőre kapjon és új lendülettel induljon meg a fejlődés útján.

Ez az Evangéliumi Hírnök kívánsága az előttünk álló ünnepek alkalmából.

**Áldott, örömteli karácsonyt
és békés újévtendőt kíván
az Evangéliumi Hírnök
olvasóinak**
Dr. Udvarnoki Béla és Ruby

SZEMLE

EZ AZ UTOLSÓ SZEMLE, amit szerkesztői minőségben írok. Hálaadással végzem ezt az írást. Hálát adok Istennek, hogy mindezideig megtartott egészségben. Adott munkakedvet és munkát, lapunk szerkesztését húsz éven át folytathattam. Figyelembe vettem azonban azt, amit a Prédikátor könyve mond: „Mindennek kirendelt ideje van.” (3:1) Eljött az én időm is, hogy a szerkesztés munkáját átadjam ifjabb erőnek.

Hálát adok, hogy két évtizeden keresztül szolgálhattam amerikai magyar baptista testvéreimnek. Hálát adok azokért a nyilatkozatokért, amit lapunk olvasóitól kaptam. A nyilatkozatok bátorítottak. Jó és boldogító érzés, hogy testvéreimnek segíthettem és őket lelkesíthettem.

A második világháború után, amikor az istentagadó, vallásellenes marxisták átvették az uralmat Magyarországon felett, a szabadföldön megjelenő Evangéliumi Hírnök szerepe és jelentősége megnövekedett. Ez volt az egyedüli magyar baptista lap, amely az evangéliumi igazságokról írhatott a kommunista cenzorok felügyelete nélkül. Lapunk volt az, amely nyilvánosságra hozhatta az óhazai kormányhatalom vallásellenes intézkedéseit.

Hogy az istentagadók karjai milyen hosszúak azt tapasztaltuk abból, hogy a társutasok közreműködése révén lapunkat is társutas lappá akarták tenni. Csak azt akarták, hogy az óhazai áldatlan helyzetről hallgasson. Ezek az erők támadták lapunkat, mondván, hogy nem evangéliumi. Célbavették a szerkesztőt azzal a híreszteléssel, hogy szenilis. Az idő és az események igazolták az Evangéliumi Hírnököt és most már óhazai laptársunk is átvette az Evangéliumi Hírnök hangját és nyíltan megírja azt, amiről eddig hallgatnia kellett. Hálát adok Istennek azért, hogy ezekben a válságos években szerkeszthettem lapunkat.

AZ EVANGÉLIUMI HÍRNÖK A világszerte szétszórta élő magyar baptisták lapja lett. Az a tudat, hogy nem csak észak-amerikai testvéreinknek szolgálhattunk lapunkkal, hanem a

dél-amerikai (Brazília, Argentína), ausztráliai, valamint több európai baptistáknak is, hálára kötelez. Örömmel vettük a hírt, hogy más vallású lelkipásztorok is felfigyeltek az Evangéliumi Hírnökre és olvasták a lapot. Lapunk szerkesztését megkönnyítették a szorgalmas munkatársak. A „Nők rovata” és a „Férfiak rovata” vezetői példásan ellátták a rovat szerkesztői munkáját. Az utóbbi esztendőben Mátrai Mihályné nőtestvér gazdagította lapunk tartalmát értékes cikkeivel. A Bethesda Otthon jelentéseire minden hónapban számítani lehetett. Nagy segítséget jelentettek írsaikkal azok, akik ritkábban ugyan, de résztvettek a munkában.

20 éves szerkesztői idő alatt sok mindent láthattam és sok kellemes tapasztalatra tehettem szert. Gondolok itt néhány testvérré, aki az előfizetési áron felül nagyobb összeggel támogatta lapunkat. Ezeket is „munkatársaknak” nevezhetjük és ezekért is hálát adunk. Meg kell említenünk lapunk nyomdai előállítóját, Berta Lászlót, akivel 20 éven keresztül dolgoztam együtt. Berta László a természetes üzleti érdeken felül gondos szeretettel végezte nyomdai munkáját. Együttműködésünk zavarmentes volt.

SZERETETTEL KÖSZÖNTÖM SZERKESZTŐ UTÓDOMAT, Novák József testvért. Nem csak köszöntöm, hanem testvéri támogatásomról biztosítom. 20 év alatt megismerkedhettem a nehézségekkel és tudom, hogy Novák testvér mire vállalkozott. Lesznek akadékoskodó bírálók, akik a nehézségeket nem látják. Bírálni mindig könnyebb volt, mint termelni, akadékoskodáshoz nem kell annyi tudás, mint a jóakarati segítséghez. Tudomásul kell venni, hogy az ilyen hibakereső atyafiak mindig akadnak és ezek hangosabbak, mint a lapot szerető olvasók. Az Úr azonban ad erőt a hű szolgának, hogy ezeknek a kritikusoknak szeretetlen megjegyzésein túltegye magát.

A szerkesztői munkát leteszem, de dolgozni fogok tovább, amíg erőm engedi és az Úr is úgy akarja. Amikor a mennyei Atya hazahív, hiszem, hogy az égi otthonban is szolgálhatok.

U.

Karácsonyok karácsonyán

Mikor meglátod, hogy csillag gyulladt
És elhiszed, hogy érted gyúlt ki
És hódolatra vágyva óhajtasz
Az Égi Király elé borulni

És megtanulod földig veretve,
Hogy mi az a szó, hogy szent karácsony
És bízza bízol a Szent Keresztben
Mely átsegít az elmúláson,

Mikor a lelked lesz Betlehemmé,
Benne tündöklőn fénylik a Jászol
És fényét látva jó közelebbé,
Mégvigasztalódik, aki gyászol

Karácsonyoknak szent karácsonya
Tebenned ragyog, tied örökre
És a lelkednek minden bánata
Behull a fénylő sugárözönbe.

Könnyben csillogó szemednek lángján
Míg sziporkázik a sok kis gyertya,
Igaz karácsony mint a szívárvány
Ragyog fölötted s nem hagy magadra

És véled zengi, ujjongja minden
Az imádságot a magas égből:
Karácsonyunkban, Megváltó Isten,
Népedet áldás, béke kísérje!

Kárász Izabella

Mert egy gyermek születik nekünk,
fiú adatik nekünk és az uralom az ő
vállán leszen. Ésaías 9:6

KARÁCSONY

Ha ez a nap nem lenne piros betűs ünnepnap,

ha nem volna karácsonyfa,
ha nem gyűjtanánk meg a gyertyákat,
ha nem kapnánk és nem adnánk egymásnak ajándékokat,

ha nem énekelnénk a szép karácsonyi énekeket: „Mennyből az angyal” és „Csendes éj, szentséges éj” —

az, ami az első karácsonykor történt, akkor is tény maradna.

De ha Isten Fia nem jött volna el,

ha nem testben jött volna el és

ha nem született volna meg mint gyermek

— nem volna karácsony!

Mert az embernek Fia azért jött,
hogy megtartsa, ami elveszett vala.

Máté 18:11

Készülj Istened elé

Amos 4:12

Rövid és határozott Isten üzenete hozzá: „Készülj Istened elé!” — Három egyszerű kérdést lehetne itt feltenni: 1. Miért készüljünk? 2. Mire készüljünk, és 3. Hogyan készüljünk?

1. Tehát először: miért készüljünk? — Nos megmondja maga az Ige: „mivel eképpen cselekszem veled...” — mondja Isten. Tehát azért, mert Isten valami cselekedni akar velünk! Talán méginkább így mondhatnánk: mert ha nem készülünk föl időben, akkor Isten valami retteneteset cselekszik velünk!

Azt mondhatná valaki, de hiszen ez úgy hangzik, mint egy fenyegetés! — Nos, az, valóban, fenyegetés! Ámos prófétának majdnem az egész könyve az, fenyegetés! Néha szinte olyan kemény, mintha az asztalra csapna az öklével, mintha villámokat szórna a szeme. Itt is mintha azt mondaná: Vigyázz, mert majd az Isten...! Igen, az Isten majd ezt meg azt cselekszi veled, ha... Nem szeretjük mi az ilyen kemény prófétai beszédet, ótestamentumi dörgedelmet! Pláne így karácsony táján, amikor olyan kedves és megnyugtató az angyalok éneke: „Békesség a földön és az embereknek jóakarata!” — Ámós hangja nagyon elűt a betlehemi hangulattól. Hiszen ott nem ítéletről van szó, hanem kegyelemről, jóságról, megbocsátásról, szeretetről... Mit akar hát Ámós ezzel a fenyegetéssel?

Nos, atyámfiai, tényleg olyan bizonyos az, hogy a karácsonyban, a betlehemi kedves örömhírben semmi fenyegető ítélet nincsen? Én nem vagyok benne olyan bizonyos! Sőt! Bemerítő János nem ótestamentumi próféta, hanem éppen az újtestamentum első hírnöke. És hallgassuk csak meg az ő adventi próféciját! Abból meg láthatjuk, hogyan látta ő a Messiás eljövételét. Mit mond róla? Hallgassuk csak meg Máté 3:11-12-t. Érzitek, hogy összecseng az ótestamentumi Ámós és az újtestamentum bemerítő János adventi próféciaja? Nem szeretjük, ha a Biblia ilyen keményen szól hozzánk. De Istennek ilyen kemény, szigorú beszéde is van a Bibliában. Jó azt néha meghallani és komolyan venni! Ámós korában se szerették hallani az emberek az Isten fenyegető ítéletének szavát. Azt mondták Ámósnak: „Beszélj nekünk kedves szavakat...” Persze, mondja Ámós, azt szívesen hallgatnátok, de egy prédikációban nem arról van szó, hogy mit hallunk szívesen, hanem hogy mire van szükségünk! És itt most azt mondja Ámós, erre van szükség! Mert az Istennek elege van már az Ő népének az

istentelenségéből, képmutató vallásosságából. Óh, de sokféle módon próbálkozott már Isten az Ő népével! Áldással is, meg csapással is! Ha Isten szava pusztába kiáltó szó marad, következik Isten másfajta szava: a csapás! Ebben a fejezetben is egész csomó rettenetes ilyen csapásról van szó, mint az isteni féltő szeretet figyelmeztető eszközéről: „Bocsátottam rátok éhséget, szárazságot, terméketlen esztendőket, betegségeket, háborúkat, természeti csapásokat” — panaszkolja Isten, — és mindig újra, szinte refrénszerűen ismétlődik, ötször egymás után ez a szomorú mondat: „És mégsem tértek vissza hozzám, ezt mondja az Úr Isten!” Nos hát, lám, ezért akar Isten most valami mást cselekedni! Kénytelen más eszközökhöz nyúlni! — Ha se a szerető hívás, se a kemény csapás nem használ, vigyázz, mert az Isten majd...! — Ezért készülj hát Istened elé, ó Izráel! Azt ne hidd, ó Izráel, hogy Isten az Ő népét majd meg fogja kímélni! Sőt! Meg van írva, hogy egyenesen az Úr házán kezdődik az ítélet! Ha akármit csinál is, egy valami még hátra van: az ítélet! az ítéltő Isten! Ezért készülj! Ez az értelme a próféciajának!

És nagyon jó, ha ugyanez az ítéletes fenyegetés hatja át a mi adventi készülődésünket is! Ezekben a napokban és hetekben mindenki készülődik valahogyan a karácsonyi ünnepekre, mindenki szeretné, ha jó karácsonya lenne. Mennyi pénzt adnak ki rá az emberek! Vásárolnak, tervezgetnek, üdvözlőlapokat írnak, vendégeket várnak, sütnek-főznek, fölkészülnek a karácsonyra... Nincs is ez ellen semmi kifogása Istennek, jól is van ez így! Csak...! Mi lesz közben Jézussal? Igen. Jézussal! — A nagy készülődésben készítünk-e az Ő számára is valami helyet a lakásunkban, a szívünkben? Ott lesz-e Ő is a karácsonyfagyújtásnál, meg az ünnepi vacsorán? Lesz-e helye neki nálunk az Ő ünnepe?

Lesz-e valami köze neki a mi ünnepünkhez? Mert vigyázzunk; ha a mi karácsonyra készülődő világunk elfelejti is a nagy készülődés közben magát az ünnepet, Isten nem felejt el! Ha az Ő jászola és keresztye már semmit sem mond, vigyázzunk, nehogy azzal a másfajta szavával sújtson le és rázzon föl: a csapásával! Húsz évszázad óta üzen már Isten a jászolon és a Golgotán keresztül, de az ítélet még hátra van. Igaza van Ámósnak és bemerítő Jánosnak, a betlehemi örömhírben benne van az ítélet fenyegetése is.

Jézus első eljövételéhez hozzátartozik a második eljövetele is! A jászolon és Golgotán át jön majd egyszer az ég felhőiben. És aki a jászolon fekvő Gyermekeket nem fogadta el, azt majd az ég felhőiben érkező Úr se fogja elfogadni. Tehát: „mivel eképpen cselekszem veled, ezért készülj!”

2. Ebben tulajdonképpen már az is benne van, hogy mire készüljünk. Ígénk így mondja: Istened elé készülj. Jobban érthető talán, ha így mondom: Az Istennel való találkozásra készülj! Igen, ez az, ami a karácsonyt valóban karácsonnyá és igazán ünnepé teszi. Ami nélkül az egész értéktelen semmi! Lehet, hogy sok kedves személlyel és dologgal találkozol majd az ünnepek alatt. Régen látott kedves vendégek érkeznek, talán vidékről. Jó lesz újra együtt lenni velük pár napra. Már előre örülsz neki. Jól teszed! Jó annak, aki teheti. Ilyenkor mindenki a legjobbat igyekszik kihozni magából, kedveskedik a másinak, meglepetést készít, ajándékokat ad. Szép is ez nagyon! De ha Istennel nem találkozol, akkor dacára minden más kedvességnak, otthonosságnak, melegségnak, mégsem igazi karácsony az! Akkor az egész karácsony olyan, mint egy üres héj, amiből kifűjták a tojást. Lehet, hogy a héj szépen ki van pingálva, díszítve, — de üres! Tartalmatlan! Hamarosan a személtárába kerül. És megfordítva: ha mindez a kedves, hangulatos családi együttlét hiányoznék is számodra az ünnepeken, mert talán éppen a munkahelyeden kell töltened a karácsonyt, vagy kórházban kóros betegen, vagy mert már nem a földön vannak, akikkel találkozhatnál, — de mégis, ha találkozol Istennel, Isten találkozik veled, akkor igazi karácsonyod lesz! Boldog ünneped! Mert a karácsony lényege: találkozás Istennel!

Ígénk így mondja: a te Isteneddel! Isten nem úgy akar hozzánk jönni, mint egy idegen, hanem úgy, mint a te Istened, meg az én Istened. Ha mi már elfelejtettük is, hogy az Ő gyermekei vagyunk, Ő akkor is megmaradt a mi Istenuk. Azt mondja: a te Istened vagyok! Ezzel a kicsi szócskával mintegy újra összeköti közöttünk azt a fonalat, ami elszakadt, vagy szakadozóban van. Nézzétek, éppen ez a karácsony nagy ajándéka, hogy Isten még mindig a te Istened, hogy Isten még mindig szereti ezt a világot. Karácsonykor éppen ez történik: újrakötése az elszakadt kapcsolatoknak Isten és te közötted! Akármennyire is azt mondja a világ Istennek: nem ismerlek, Isten akkor is azt mondja a világnak: de én ismerlek! Én a te Istened vagyok!

Hogy mennyire igazán és egészen a te Istened, semmi sem bizonyítja jobban, mint az a betlehemi jászol. Ott fekszik az

Isten szeretettel. Lehet ennél meggyőzőbben bizonygatni, hogy mennyire a te Istened az Isten?! A tested és véred, a te ember mi voltod, a te könnyed és szomorúságod, a te bűnöd és átkod, a te halálod és életed! Ennyire igazán akarja Isten a találkozást. A mennyben nem találkozhatunk Istennel míg a földön élünk. Az túl magas számunkra, meg túl szent! A gazdagság, a tudomány, a művészet, a hatalom világában sem tudunk találkozni Istennel. Az egész világon csak egyetlen hely van, ahol lehetséges a találkozás: egy istállóban! A hatalmas Istennel, mint egy zseni, kicsi emberkével, egy szegényes gyermekkel, az istállóban lehet találkozni! Ez az, amit sehogysem akar megérteni az ember! Erre valóban készülni kell, mert erre nem vagyunk felkészülve. Találkozni Istennel, az ő szegénységében és alacsonyágában, Istennel, mint egy gyermekkel egy istállóban, erre igazán alaposan elő kell készülni! Készülj Istened elé, hangzik az adventi üzenet!

Hogy mennyire igazán és egészen a te Istened, semmi sem bizonyítja jobban, mint a betlehemi jászol! Ott fekszik Isten szeretete!

Jó Sándor

(Befejező rész következik)

Fényből fényességet

*A télből még egy képet,
A fényből fényességet,
Az értelemről csillogást,
Hófehérszín varázst...*

*A föld oly érintetlen,
Fehéren, a legszebben,
Embernyom nem tarkítja be.
Csillog, fénnel tele...*

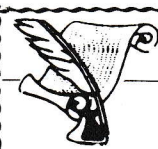
*Mindenütt csak fehérség,
Mint vakító merészség,
Mily szép a föld, különleges,
Nem sáros, nem sebes...*

*Békés, akár a gyermek,
Kit senki meg se verhet,
Ártatlanul csak szendereg,
Csendes és kellemes...*

*Megbékél mind, ki látja,
A nyugalom varázsa
Úgy hull reá, úgy hinti be,
Mint az Isten szíve...*

*A télből még egy képet,
A fényből fényességet,
Az értelemről csillogást,
Hófehérszín varázst.*

Kárász Izabella

NŐK ROVATA

Rovatvezető: DR. UDVARNOKI BÉLÁNÉ
609 Woodridge Drive, Murfreesboro, NC 27855

Elnök: Chatto Lydia
Alelnök: Müller Katalin
Titkár: Jakab Anna
Pénztáros: Háló P. Lenke

The Rich Heart of Mary

In the beautiful second chapter of Luke, we find the story of the birth of the Lord, the visit of the shepherds, and also the wonderful incident of the young Jesus meeting with the high priests where the young Master astonished the scholarly religious leaders with His wise answers. Both incidents are observed carefully by Mary, the mother of the Lord; and Luke inserted them in his Gospel her reaction. We read in the nineteenth verse: "But Mary kept all these things and *pondered them in her heart.*" The fifty-first verse tells us that Mary "kept all these sayings in her heart."

In order to appreciate the quoted verses, we have to go back to the time of the birth of our Lord, back to the small stable and realize in our imagination the situation. Mary became a mother in a place where only the animals gave birth to their young. Is this the proper place where my son who was predicted by the heavenly angel should come to this world? Is this the place, worse than any place, where men should be born? A man, about whom the angel said, "He shall save His people from their sins?" What will the relatives in Nazareth say, my son was born where beasts are born? What will He think when He remembers His birthplace? No doubt we women would nurse such thoughts, and perhaps Mary did the same.

But something unexpected happened. Suddenly a few shepherds appeared, and they told Mary the glorious message of the angels, a message which announced the birth of the promised Messiah to the whole world. The wretched, small stable was transformed into the center of the greatest event in the history of the world.

No wonder Mary could not help from keeping the wonderful happenings in her heart and pondering them! Certainly she remembered what the angel told her; she remembered how she praised God in her majestic Magnificat; remembered her fears, disappointments and also her faith as the glory of the Lord appeared to her through the presence of the shepherds. The shepherds told her the same glorious things that she heard from the angel which prompted her to magnify the Lord.

Later, as Luke relates another miracu-

lous thing happened, the young Jesus somehow became engaged in a discussion about deep spiritual subjects with highest ranking scholars. That those learned men stopped and took time to discuss heavenly subjects with an uneducated child is in itself miraculous. More incredible were the intelligent "learned" answers of Jesus.

We recall the story: Mary found her son among the leaders of the Jewish nation. After she expressed her natural anxiety over missing Him, she became one of those who marvelled at the wisdom of the young Jesus. The high priests evidently told her what Jesus said to them and Mary "kept these sayings in her heart."

Luke was careful in expressing Mary's recollection of all these marvelous happenings. The best and most beautiful way to describe it: "And Mary pondered them in her heart." How simple and flat would have been the short expression: and Mary remembered them. There is a teaching in that sentence, that Mary "pondered them in her heart." The perception of this great divine plan of saving sinners is not the matter of the brain and intellect. Only the heart, the seat of love, can comprehend the act of God of which source was the loving heart of God. Mary, instead of trying to understand the work of God that passeth all understanding, found joy and spiritual happiness in "pondering" over the love of God. Only this preparation enabled Mary to overcome the suffering which was predicted by Simeon. Love understands both joy and pain.

Pondering in the heart is meditating over the plan of God. Meditation includes prayer, readiness to listen to God's words. Meditation, in other words, means spiritual growth, deepening conviction about God and His will.

Mary, the mother of our Lord, was indeed rich. No wonder God selected her to be the human vessel through which Christ became man. When she told the angel: "Behold the handmaid of the Lord; be it unto me according to thy word," she offered herself a faithful servant, and the Lord always rewards those who are willing to do His will.

Mary was indeed rich, not in earthly goods but in treasures that can be taken into eternity.

Ruby Udvarnoki

Egy test Krisztusban

Egyetemes imahét a keresztyén egységért — január 7—13 vagy 14—21.

Az imaórák dátumát két részre osztottuk. A gyülekezetek a helyi lehetőségek szerint válasszák az alkalmasabbat. (Szerk.)

Vasárnap — január 7. vagy 14.

ISTEN KEGYELME ÖSSZEKÖT (Róma 12:1)

I.Mózes 11:1-9. Az emberek azt mondták: „Építsünk magunknak várost és tornyot!”

Zsoltárok 127. „Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradnak az építők.”

Ap.Csel. 2:1-11. „És különféle nyelveken kezdtek beszélni, úgy, hogy a Lélek adta nekik.”

Lukács 6:47-48. Építsetek a kősziklára — építsetek Krisztusra!

Isten népéhez, annak keménysége ellene is mindig kegyelmes volt. E kegyelemnek a csúcspontja volt, amikor Fiát küldte, hogy szenvedjen és meghaljon valamennyiünkért. Krisztus halálának és feltámadásának gyümölcse a Szentlélek kitöltése volt pünkösdkor. A Szentlélek jelenléte tette lehetővé, hogy az egymástól elszakadt, távol került emberek új közösséget hozzanak létre.

*

Hétfő — január 8. vagy 15.

ISTEN MEGTÉRÉSRE HÍV (Róma 12:1-2)

I.Mózes 32:23-31. „Nem Jákób lesz ezután a neved, hanem Izrael!”

Zsoltárok 51:10-21. „Tiszta szívet teremts bennem, Istenem.”

Efézus 4:17-24. „Öltösetek fel az új embert.”

Lukács 1:26-38. „Történjék velem a Te beszéded szerint.”

A történelem folyamán sokan tapasztalhatták, hogy a keresztyén hit vállalása életük teljes megújulását jelenti. Hirtelen rádöbbsen, hogy régi énjüket meg kell hogy ölje magukban, hogy az új embernek helyet adjanak. Egy ilyen változás vállalása azt jelenti, hogy nem mi akarjuk a vezető szerepet életünkben, hanem hagyjuk, hogy Isten vezessen bennünket. Isten gyakran nehéz, sötét helyzetekbe vezet minket. A nehézségekben azonban nem hagy magunkra, hanem megígéri, hogy időben megadja a szükséges erőt és fényt. Így akar megtanítani bennünket arra, hogy Őrá számítsunk elsősorban és ne magunkra. Isten vezet tehát bennünket akkor is, amikor a keresztyén egységet keressük.

IMÁDKOZZUNK!

Kérjük Istent, hogy az Ő szeretete élhesen bennünk és Isten Szentlelke irányítsa életünket.

Imádkozzunk azokért, akik mai világunk igazságtalanságai miatt szenvednek.

*

Kedd — január 9. vagy 16.

„SOKAN EGY TEST VAGYUNK A KRISZTUSBAN (Róma 12:5)

I.Mózes 12:1-3. „Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége.”

Zsoltárok 133. „Ő, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek”.

I.Kor. 12:12-27. „Ti pedig Krisztus teste vagytok”.

János 17:21-23. „Hogy mindnyájan egyek legyenek”.

Aesopus egy meséjében a test tagjai felázadnak a gyomor ellen. „Te — mondják — kényelmesen élsz, lustálkodsz, amíg mi kiszolgálunk téged és minden munkát elvégzünk. Nem csináljuk tovább, ezután dolgozz magad!” És hagyták, hogy éhezzen a gyomor. De lassan az egész test gyengülni kezdett és mire rájöttek, hogy mennyire ostobán cselekedtek, már túl késő volt, nem lehetett megmenteni a testet. „Egymáshoz tartozunk”. Az egymástól való elszigetelődés halálba vezet.

IMÁDKOZZUNK!

Adjunk hálát Istennek, hogy a közös imádság által egymáshoz tartozhatunk. Kérjük Istent vezetését abban, hogy egymásrautaltságunk elmélyülhessen és mint Krisztus testének tagjai, egymás iránti felelősségünk növekedhessen.

*

Szerda — január 10. vagy 17.

ISMERJÜK FEL ISTEN AJÁNDÉKAIT ÉS SZOLGÁLJUNK AZOKKAL! (Róma 12:3, 6-8)

II.Mózes 4:10-17. „Megtanítalak arra, hogy mit beszélj”.

Zsoltárok 139. „Uram, te megvizsgálsz és ismeresz engem”.

I.Kor. 3:4-11. „Én ültettem, Apollós öntözte.”

Máté 25:14-30. A talentumok példázata.

Isten egyháza minden tagjának képességeket és ajándékokat adott. A korintusi gyülekezet megosztottsága azért következett be, mert egyesek saját kegyelmi ajándékaikat többre értékelték, mint testvéreikét. Mások pedig úgy érezték, hogy nincs

helyük Krisztus testében, mert kegyelmi ajándékaikat értéktelennek tartották. Minden gyülekezet rendelkezik valami jellegzetes ajándékkal, egy különlegesen hangsúlyos feladattal, mellyel hozzá kell járulni Krisztus testének építéséhez. Az ajándékokat az egész test szolgálatába állítva munkáljuk az egységet. A talentumokról szóló példázat emlékeztet bennünket Isten ítéletére, amiért nem éltünk helyesen kegyelmi ajándékainkkal.

IMÁDKOZZUNK!

Könyörögjünk azért, hogy mindannyian felismerhessük a Szentlélektől kapott ajándékainkat és a közösség szolgálatába állítsuk azokat.

Imádkozzunk azokért, akik névtelenül bár, de komoly szolgálatot végeznek az emberiségért.

*

Csütörtök — január 11. vagy 18.

LEGYEN KÖZTETEK ŐSZINTE SZERETET (Róma 12:9-10)

Ruth 1:8-19/a. „Ahova te mégy, odamegyek”.

Zsoltárok 15. „Aki feddhetetlenül él, nem tántorodik meg soha”.

Ap.Csel. 2:42-47. „Ezek pedig kitartóan részt vettek a kenyér megtörésében és az imádkozásban.”

Lukács 10:29-37. „De ki a felebarátom?”

„Ahova te mégy, odamegyek, ahol élsz, ott élek én is” — Ruth, az idegen így fejezte ki, hogy a szeretet elválaszthatatlan köteléket kovácsolt közte és anyósa, Naomi között. Mennyivel inkább így kellene lennie akkor a keresztyén közösségekben, melyek felebaráti szeretetben élnek, és melyeknek tagjait összeköti az imádság ereje és a „kenyér megtörése” az úrvacsorában.

Ha azt kérdezzük, hogy ki a mi felebarátunk, Krisztus válaszára kell figyelniünk: Te légy minden ember felebarátjává! Nem mi választjuk ki felebarátainkat.

IMÁDKOZZUNK!

Imádkozzunk azért, hogy mindenki felismerhesse a testvéri szeretet követelményeit.

Könyörögjünk azokért, akik Keleten és Nyugaton, Északon és Délen az igazságosságért, egy emberibb világ felépítéséért fáradoznak.”

*

Péntek — január 12. vagy 19.

„A REMÉNYSÉGBEN ÖRVENDEZZETEK” (Róma 12:12/a)

Jeremiás 29:11-14. Isten reményteltjes jövőt ígér.

Zsoltárok 130. „Bízzál, Izrael, az Úrban”.

Róma 5:1-5. „A reménység pedig nem szégyenít meg.”

Lukács 10:23-24. „Boldog az a szem, amely látja, amit ti láttok”.

Gazdasági problémákkal, háborúval, éhínséggel, személyes gondokkal küszködve élünk. Szinte semmit sem tehetünk, miért nem adjuk akkor fel a küzdelmet? A Szentírás a ma emberének is hordoz üzenetet.

A vereség és a száműzetés után Jeremiás tudtára adta népének, hogy Isten mindezek ellenére készített jövőt számukra.

Pál apostol úgy fogalmazott, hogy a reménység kulcsfontosságú tényező, mely átsegít a szenvedésekre, nehézségekre idején. Nem rózsaszín optimizmus, hanem Isten szeretetére alapozott bizonyosság.

IMÁDKOZZUNK!

Imádkozunk azért, hogy minden elnyomott szabaddá legyen. Könyörögniük különösen azokért, akiknek nemcsak saját gyengeségükkel, de a körülöttük élő emberek magatartásával is meg kell küzdeniük.

*

Szombat — január 13. vagy 20.

AZ IMÁDKOZÁSBAN ÁLLHATATOSAK LEGYETEK! (Róma 12:12/c)

I.Sámuel 1:9-20. Anna állhatatosan könyörgött az Úrhoz.

Zsoltárok 63:1-9. „Te vagy Istenem, hozzád vágyakozom”.

Filippi 1:3-11. „Örömmel imádkozom mindnyájatokért”.

Lukács 18:1-8. Szüntelenül imádkozatok!

Óvakodjunk attól, hogy az imahét formalitássá váljon.

Mai textusaink arról az imádságról szólnak, mely létünk mélyéről fakad. — Anna, aki teljes szívéből imádkozott egy gyermekért, — a zsoltáros, aki szomjazta Istent, — az asszony a példázatban, aki hitte, hogy imádsága meghallgattatik, — Pál apostol, aki figyelmezteti a filippieket, hogy kitartóak legyenek az imádkozásban. Pál apostol nem kelletlenül imádkozott, hanem imádságaiban hálát adott mindazért, amit Isten elvégzett benne. A keresztyének imádságai az egységet erősítik és irányt mutatnak Krisztus egységének útjaira.

IMÁDKOZZUNK!

Kérjük Istentől, hogy minden egyházban felismerhessék az imahét egységet remítő szolgálatát.

Kérjünk hitet és bátorságot, hogy kitartóak lehessünk az imádságban.

Vasárnap — január 14. vagy 21.

„ÉLJETEK MINDEN EMBERREL BÉKESSÉGBEN. GYŐZZÉTEK LE A ROSSZAT A JÓVAL” (Róma 12:16, 18, 21.)

II.Mózes 23:1-9. Ne rejtőzz el ellenséged elől!

Zsoltárok 122. „Békesség neked!”

Kolossé 3:12-15. „Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben”.

Lukács 6:27-36. „Aki kér tőled, annak adj.”

A tettek mindig hangosabban beszélnek, mint a szavak. A keresztyének számára a béke és az igazság különösen jelen-

tősek, hiszen a békesség Isten ajándéka, olyan ajándék, melynek életüket kell uralnia.

De nem lehet a béke valami olyasmi, amiről csak beszélünk, vagy álmodozunk. Nekünk magunknak kell a béke szolgáltatába állnunk: ennek középpontja a könyörületesség és a megbocsátás. Ez a gonosz jóval való legyőzése.

IMÁDKOZZUNK!

Imádkozunk azért, hogy minden ökumenikus szolgálatunkban megláthassa a világ Isten országát, amelyben a gonosz jóval győzetik le és amelyben béke és igazságosság uralkodik.

úgy hinnénk, mint Jézus hitt, vajon Isten mit mivelhetne rajtunk keresztül is?

3. A harmadik bizonyoságtétel pedig az Írások maga (5:39-40). Az Írásokat, a prófétákat kutassák és tanulmányozzák, de nem látják meg benne, hogy az eljövendő Messiás után való várakozások Jézusban teljesedett be. Avagy nem igaz-e, hogy mi is sokszor olvassuk az Írásokat, de nem látjuk meg, hogy mit is mondanak nekünk?

4. És Jézus előhoz még egy bizonyoságtételt az Ő kivoltáról — Mózes, magát (5:45-47), aki a zsidók részére az „utolsó szó” volt, a legbiztosabb forrás, aki majd vádat fog emelni ellenük a hitetlenségük miatt. Előttök voltak a bizonyítékok — a dolgok, melyeket cselekszik, az Atyának a bizonyoságtétele, az Írásoknak a bizonyoságtétele, és Mózesnek a bizonyoságtétele. Ha nem hitték, azért volt, mert nem akartak hinni.

*

Aranymondattal: János 5:39.

*

Napi áhítat:

Jan. 1. H. János 5:19-24

Jan. 2. K. János 5:25-29

Jan. 3. Sz. János 5:30-35

Jan. 4. Cs. János 5:36-40

Jan. 5. P. János 5:41-47

Jan. 6. Sz. Márk 7:1-13

Jan. 7. V. János 3:16-21

1990. január 14.

JÉZUS AZ ÉLETNEK KENYERE

János 6:35-51

Jézus kielégített 5000 embert a Galileai tenger másik szélén. Amint visszatért Kapernaumba, szembe találta magát a zsidókkal, akik kifogásolták a

1990. január 7.

KINEK ISMERJÜK JÉZUST?

János 5:30-47

Jézus meggyógyította a Bethesda tónál fekvő embert szombat napon. E miatt kérdőre vonták őt a zsidók, hogy ki hatalmazta fel őt erre, hogy ezt mivelje szombat napon. Erre Jézus azt válaszolta: „annak az akaratát keresi, aki őt elküldte (5:30). Tehát, az Atya által volt erre felhatalmazva. A mai igénkben Jézus nem tartja a magáról tett bizonyoságtételt igaznak lenni (5:31). Még keresztelő János bizonyoságtétele, akit a zsidók már megkérddeztek, sem elégséges. Mik tehát azok a bizonyoságtételek, melyek nagyobbak még Jánosénál is, aki Krisztusnak előfutára volt?

1. Először is, azok a dolgok, melyeket cselekszik, a csodák, melyeket mivel, tesznek bizonyoságot arról, hogy valóban kicsoda ő és ki hatalmazta fel Őt erre a munkára (5:36). Az Ő cselekedetei a legjobb bizonyítékai annak, hogy Ő az Atyától jött, mert ezek jelei voltak Isten hatalmának és megváltási munkájának.

2. De Jézus még tovább megyen. Azt mondja, hogy nem csak a cselekedetei tesznek bizonyoságot róla, hanem az Atya is, aki Őt elküldte (5:37). És így nem Ő végezte a munkát, hanem az Atya, aki rajta keresztül dolgozik. Krisztus is hit által járt és dolgozott, és arra kér minket, hogy mi is azt tegyük. Ő teljesen az Atyára és az Ő akaratára támaszkodott; és ha mi is

(USPS 716300)

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

kijelentéseit. Kihívta őket, hogy higgyenek Őbenne. A zsidók akartak egy jelt, amelyet Mózes adott a pusztában. Jézus ragaszkodott ahhoz, hogy nem Mózes, hanem Isten volt az, aki a mannát adta a népnek. Az igazi kenyér, amely életet ad, és legyőzi még a halált is, csak Istentől jöhet. Ennek hallatára a zsidók követelték, mondván: „Uram, mindenkor add nekünk ezt a kenyeret!” (6:34).

1. Jézus válasza erre a kérelemre az volt, hogy Ő az életnek ama kenyere (6:35). Jézus kijelentette magát, mint az a kenyér, amely kielégíti a lelki éhséget. Egy egyszerű titula, de mégis mély jelentősége van, mert azt állítja, hogy a Messiás ismét etetni fogja a hűséges népét, nem földi, de mennyei mannával, és ez a Messiás jelen van. Ő az, aki életet tud adni nemcsak erre a világra, hanem a következő világra is, mert Ő a megváltás eszköze. Állí-

Az építő, hasznos tevékenység boldoggá tesz — mondják a pszichológusok.

Egy pillanat türelem nagy bajtól őrizhet meg; egy pillanat türelmetlenség elronthatja az egész életet.

Keleti közmondás

Karácsonyi műsor hangszalagon

A Clevelandi Magyar Baptista Gyülekezet ifjúságának és énekkarának közreműködésével egy 60 perces karácsonyi műsorösszeállítás készült „Dicsőség Istennek — Békesség embernek” címmel. A hangkazetta ára 6 US dollár postaköltséggel együtt. Ha valaki 5 példánynál többet rendel, annak darabonként ára 5 US dollár. A hangszalag árából befolyt összeget a clevelandi gyülekezet most vásárolt templomának felújítására fordítjuk. A hangszalagok megrendelhetők gyülekezetünk levelezési címén (Make check payable to:) **The Hungarian Bethany Baptist Church, 8758 Olde Eight Road, Northfield Center, Ohio 44067. Telefon: (216) 467-6495.** A csekkre írják rá: „Tape Mission”.

totta, hogy nem csak az éhséget, de a szomjúságot is ki tudja elégíteni.

Ezek a kijelentések felgerjedést keltettek a hallgatókban, mert nem hittek neki (6:36). De azokat, kik hisznek, befogadja és nem veti ki őket.

2. Jézus tovább állítja, hogy Ő a mennyből jött, hogy cselekedje Isten akaratát (6:38). Jött, hogy felhívja a népet a megváltásra. Jézus örök életet ígért azoknak, akik hisznek benne, és az utolsó napon feltámasztja őket (6:40). A zsidók ezt is kifogásolták, hogy azt mondta, hogy Ő a mennyből szállott alá. Ismerték Józsefet, és Máriát, Jézus szüleit. Lehet, hogy látták is Jézust, amint nevedezett. Így, nem tudták elhinni, hogy Ő Istentől szállott alá. Nem voltak meggyőződve az Ő Istenségéről, és így, hogy mondhatja, hogy Ő az Isten Fia?

A válasz az Isten hívására egy személyes válasz. Isten egyenként vonja az embereket Krisztushoz, és habár a hívás szól mindenki részére, kell hogy minden ember saját maga higgyen. Isten felajánlotta az üdvösséget Jézus Krisztusban, és azok, akik elfogadták és hittek Benne, örök életet nyernek.

3. Jézus ismét hangsúlyozta, hogy Ő az életnek ama kenyere (6:48). Összehasonlította magát a mannával, melyet Isten adott az izraelitáknak a pusztában. De ez a manna csak egy ideig tartotta bennük az életet. Nem az igazi életnek kenyere volt. Jézus az, aki az élő Kenyér, amely ad az embernek örök életet.

*

Aranymondattal: János 6:35.

*

Napi áhítat:

Jan. 8. H. János 6:1-15

Jan. 9. K. János 6:15-21

Jan. 10. Sz. János 6:22-34

Jan. 11. Cs. János 6:35-40

Jan. 12. P. János 6:41-51

Jan. 13. Sz. János 6:52-59

Jan. 14. V. János 6:60-71

Bogár József

József az ács, Istennel beszél

Magasságos,
Te tudod: nehéz ez az apaság,
Amit az én szegény vállamra tettél.
Apja volnék — és mégsem az vagyok.
Ez a gyermek ... ha szemébe tekintek,
Benne ragyognak nap, hold, csillagok.
Anyja szemei s a Te szemeid,
Istenem a Te szemeid azok.
Gyönyörűséges és szörnyű szemek,
oly ismerősek, s oly idegenek...
Ez az ácsműhely ... ezek a forgácsok...
Mit tehettem érte? Mit tehetek?
Én tanítottam fogni a szerszámot,
Mégis rá fogják majd a kalapácsot.
Úgy félek: mi lesz?
Most is ki tudja, merre kóborog,
Tekintetétől tüzet fog a műhely,
Tüzet fog a világ s egyszer ellobog.
Ó, jó volt véle Egyiptomba futni
s azután is övni lépteit,
Fel a templomig, Jeruzsálemig,
Míg egyszer elmaradt...
Ó, jó volt, míg parányi rózsaujja
Borzolta szürkülő szakállamat,
Ezüstnyomot hagyott már akkor is,
Komoly nyomot, parányi rózsaujja.
S most is olyan más az útja...
Vezetném és Ő vezet engemet.
Csak azt tudom a Te utadon jár,
Magasságos,
De ki tudja a Te ösvényedet?
Te vagy az Atyja — én senki vagyok,
Az Evangéliumban hallgatók,
S hallgat rólam az Evangélium.

Reményik Sándor

Isten elé vinni közösségünk bűneit

(Idézet egy református gyülekezeti gondnok cikkéből)

„Magamon kezdve: vétkeztem, mert vétkesek közt cinkos az, aki néma”. Vétkeztem, mert szóltam ott és akkor, amikor hallgatnom kellett volna, mert többre tartottam a békességet az igazságosságnál, a nyugalmat az áldozatvállalásnál, az embereknek való engedelmességet az Istennek való engedelmességnél, istenfélelem helyett nem egyszer emberfélelem irányította lépteimet.”

Ezt a vallomást az író mindnyájunk helyett írta.

A budapesti Reformátusok La...